

[Grove]

Fra konservativ side lægger vi megen vægt på, at det for os at se er begyndelsen til inddragelsen af disse lande i EF-samarbejdet. Det store forhandlingsarbejde, vi har været igennem, har først og fremmest gjort det lettere for de aktuelle ansøgerlande, og for os at se bliver det en hurtigere vej til at få dem optaget i EF.

Vi kunne nok ønske, at landbrug og fiskeri havde været mere inddraget i samarbejdet, men vi ved jo også, hvilke vanskeligheder det volder i de andre lande. Derfor har vi forståelse for, at det ikke er sket nu, men det sker jo så, når disse lande kommer med i EF.

På den baggrund vil vi anbefale en hurtig udvalgsbehandling, så vi kan komme i gang med de reelle forhandlinger om disse landes optagelse i EF.

Charlotte Antonsen (V):

Det er et vigtigt skridt, at denne aftale giver en væsentlig forbedring af EF's økonomiske forbindelser til de 7 EFTA-lande: Finland, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Sverige og Østrig. Hermed er ikke blot de 12 EF-lande med i det økonomiske europæiske frihandelsområde fra den 1. januar 1993, men også EFTA-landene.

Det indre marked udvides især i nordlig retning, og det er af stor økonomisk betydning for Danmark. Vore nordlige nabolande er fra nytår med i EF's frihandelsområde, og fra at ligge i udkanten af EF's indre marked rykker vi nu nærmere det økonomiske centrum. Vi får gode handelspartnere, og når økonomierne har rettet sig i de nordiske lande, får vore virksomheder gode afsætningsmuligheder her. Det kan bidrage til at afskaffe den hjemlige arbejdsløshed.

Vi kan også vælge at se denne aftale mellem EF og EFTA-landene som det første praktiske skridt på vej ind i EF for 5 eller 6 af de 7 lande. Dermed får aftalen ikke alene økonomisk betydning, men også stor politisk betydning. Finland, Sverige, Østrig og Schweiz har søgt om optagelse i EF, Norge kommer vel med i næste uge, og der er måske også mulighed for, at Liechtenstein vælger at følge Schweiz ind i EF efter at være blevet medlem af EFTA. Herefter er der kun Island tilbage, som desværre ikke ser ud til at ville søge om optagelse i EF i denne omgang.

Forbedringen og udbygningen af det samarbejdende Europa går stærkt i disse år efter Østeuropas økonomiske sammenbrud. Da EF's forhandlinger med EFTA-landene startede i begyndelsen af 1980'erne, havde ingen vel forestillet sig, at denne økonomiske aftale reelt ville blive første skridt til EFTA's optagelse i EF. Dermed kan EØS-aftalen også blive et meget vigtigt politisk skridt.

Det er naturligvis af afgørende politisk betydning, hvis det lykkes at få de nordiske lande med i selve EF, for der er stor forskel på EØS-aftalen og direkte medlemskab. EFTA-landene har nemlig overhovedet ingen politisk indflydelse i EØS-aftalen. De associerede lande sidder ikke med ved forhandlingsbordene i EF, de har intet at skulle have sagt, snarere tværtimod. De skal blot følge EF-landenes afgørelser og er helt underlagt EF-Domstolen i alle spørgsmål vedrørende samarbejdet.

EFTA-landene har hverken indflydelse på miljøpolitikken, forskningspolitikken, landbrugs- og fiskeripolitikken eller det stabiliserende valutasamarbejde. Der følger altså ingen direkte politisk indflydelse med associeringsaftalen. Væsentlige områder af EF-samarbejdet er slet ikke med, men til gengæld for at få adgang til markedet må EFTA-landene betale til de fattigere EF-lande.

Det er naturligvis under alle omstændigheder en god aftale for EFTA-landene, men netop i denne tid er det vigtigt at understrege, at det, der er godt for lande, der ikke er med i EF, ikke nødvendigvis ville være godt for Danmark. Risikoen for, at Danmark kan havne i et EFTA-lignende forhold til EF, er jo til stede efter det danske nej til Maastrichttraktaten. Det er altså vigtigt at slå fast, at denne EFTA-aftale – som vi kan risikere at blive omfattet af, hvis det ikke bliver et ja ved den næste folkeafstemning om EF – ikke giver nogen som helst indflydelse på politik, forskning og miljø eller adgang til landbrugsstøtte, mens man fortsat skal betale til de fattigste lande. Risikoen er til stede, og derfor er der behov for en konstruktiv indsats og en erfaren regering, der kan udnytte den goodwill, vi har efter 20 års godt EF-medlemskab.

Jeg vil slutte med at sige, at Venstre selvfølgelig støtter EF's aftale med EFTA-landene, og at vi håber, at den snart følges op af et egentligt EF-medlemskab.